

Klemens Macewicz, Eugeniusz Tomczak

Kąty, pow. Opole

Informator Archeologiczny : badania 6, 146-147

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania tegoroczne przeprowadzone jako uzupełnienie prac wykopaliskowych w Luboszycach miały ograniczony zasięg. Przebadano przestrzeń 262 m² w których odkryto 8 grobów jamowych z okresu wpływów rzymskich. Jest to niewielki fragment dużego stosunkowo dobrze zachowanego cmentarzyska stanowiącego przypuszczalnie zespół z kobiecym cmentarzyskiem w Luboszycach. Wszystkie odkryte dotychczas groby w liczbie 44 można datować na koniec II a głównie na III w.

Planuje się dalsze badania tego stanowiska.

KĄTY, pow. Opole

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadzili mgr Klemens Macewicz i mgr Eugeniusz Tomczak / autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada produkcyjna z okresu wpływów rzymskich.

Ratownicze badania wykopaliskowe prowadzono na najbardziej zagrożonym odcinku eksploatowanej płaskowini, położonej na prawobrzeżnej terasie Odry, w odległości około 50 - 100 m na południe od starej cegielni należącej obecnie do Kółka Rolniczego.

Prace ograniczyły się do przebadania obiektów znajdujących się przy wschodniej ścianie wybieżyska, częściowo w profilu, częściowo na powierzchni skrywkli. Wytyczono trzy wykopy. W wykopie I o powierzchni 57 m² odsłonięto 8 obiektów. Najciekawszym z nich była dymarka / obiekt nr 6 /. W rzucie poziomym posiadała kształt regularnie kolisty o średnicy wypełniaka w górnej części 117 cm. Ściany boczne wylepione były z gliny przerobionej z łem i osiągały w niektórych partiach grubość 15 cm / średnio 10 cm/. Piec otaczała 15 cm warstwa przepalonego na kolor czerwony piasku. Ściany dymarki opadały stromo do głębokości 35 cm, niżej zaś nieckowato do płaskiego dna na głębokości 55 cm / od górnego zarysu/. Na całej wysokości ścian bocznych nie stwierdzono jakichkolwiek śladów kanału dmuchowego. Piec w górnej części wypełniony był ciemnoszarą próchnicą zawierającą drobne kawałki żużla, nieliczne fragmenty ceramiki i sproszkowaną spaleniznę. W środkowej i dolnej części występowały duże bryły żużla przemieszane z ciemnoszarą próchnicą.

Wśród innych obiektów odkrytych w wykopie I na uwagę zasługuje jama nr 4, z zachowanymi trzema słupami. Obiekt uległ jednak częściowemu zniszczeniu. Wymiarzy zachowanej części: długość - 250 cm, szerokość 250 cm. W wypełniaku znajdowało się kilkadziesiąt ułanków ceramiki / w tym wiele ceramiki tzw. siwej/, grudki

polepy, kości zwierzęce i przęślik. Pozostałe obiekty były prawdopodobnie pale-niskami.

W wykopie II natrafiono na resztki silnie zniszczonego obiektu. W wykopie III zaś zachowała się jedynie wschodnia część w znacznym stopniu zniszczonego obiektu słupowego.

Osadę datować można roboczo na IV wiek. Stanowisko nie zostało jeszcze całkowicie zabezpieczone.

Badania będą kontynuowane.

KLESZEWO, pow. Pułtusk
Stanowisko 1 i 2

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Warszawie

Badania prowadził mgr Stefan Woyda,
Finansował WKZ w Warszawie. Dziewiąty
sezon badań stanowiska 1 i pierwszy sta-
nowiska 2. Cmentarzisko lateńskorzymskie
i wczesnośredniowieczne, osada rzymska, osa-
dnicтво z epoki brązu i średniowiecza.

Stanowisko 1. Prace koncentrowały się we wschodnim rejonie cmentarzyska. Celem ich było uchwycenie granicy obiektu od tej strony. Zbadano powierzchnię 4,5 ara, odkryto 30 jam. Wszystkie one mają charakter osadniczy. Nie znaleziono w tym roku żadnych zabytków wiążących się z cmentarzyskiem.

Jamy w planie okrągłe, o średnicach 0,5 - 1,5 m, w profilach nieckowate i prostopadłościennie, z lekko wklęsłym dnem wkopane były w piasek żwirowaty, na głębokość do 1,5 m. Wypełniaka jam szare, ciemnoszare dość jednolite. Kilka z nich zawierało sporą ilość ceramiki i grudki polepy. Jamy te wiązać można z kulturą trzciniecką i kulturą łużycką epoki brązu. Zwraca uwagę jama, w której w części przydennej znajdowało się całe naczynie wazowate kultury trzcinieckiej.

Łącznie na terenie stanowiska 1, odkryto na powierzchni 76 arów 1037 obiektów, wśród których było około 650 grobów późnolateńskorzymskich, 28 grobów wczesnośredniowiecznych / XI-XII w. /. Pozostałe obiekty to jamy osadnicze kultury trzcinieckiej, kultury łużyckiej oraz nieokreślone z powodu braku zabytków,

Stanowisko 2. Osada z okresu wpływów rzymskich i średniowiecza położona w odległości 800 m na wschód od stanowiska 1, w partii przyżałomowej wysoczyzny na prawym brzegu Narwi. Zbadano powierzchnię 0,5 ara. Na całej powierzchni warstwa starożytna i średniowieczna zniszczona wkopami nowożytnymi / bunkry